

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJASTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJASKA 16 DIN, NEDIJASKA 26 DIN, PODPORNNA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR. — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELJSKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO II.

LJUBLJANA, PETEK, 7. JANUARJA 1938.

ŠTEV. 17.

LOSISTI

NOVA ORGANIZACIJA

Kaj so to losisti?

Žosisti so nam že bolj znani, to je Jeunesse ouvrière chrétienne (krščan. delavska mladina).

L. O. C. pa pomeni krščansko delavsko ligo (Ligue Ouvrière chrétienne). Mladi delavci, ki so bili včlanjeni v J. O. C., so začeli odraščati, zanje je bila potrebna nova organizacija. In ta nova organizacija za žosistovske starešine so losisti.

NAČRTO DELO

Nekaj čudovitega je, kako so ti žosisti in prav tako losisti navdušeni za idejo širjenja Kristusovega kraljestva med delavstvom, kako izrabijo vsako priliko, ki jo prinese vsakdanje življenje, za pridobivanje v delavskem okolju. To je žilavo delo, polno navdušenja in gorečnosti, polno zaupanja v uspeh, ker je oplojeno z gorečimi molitvami in vsakdanjimi malimi in velikimi žrtvami. Preden gredo na delo za novo osvajanje, vestno preštudirajo vsa sredstva, ki jih bodo uporabljali, a še bolj molijo. Molijo za vsakega posameznega delavca, ki ga hočejo pridobiti, molijo za uspeh tiskovne akcije... Potem pa gredo na delo z vso podjetnostjo in veseljem. Zavedajo se, da je Bog z njimi.

OBLAČILNICA

Kaj vse je mogoče doseči z resnim hotenjem in discipliniranim delom, nam kaže n. pr. delo, ki ga je izvršil odsek losistov v Dijonu. Delavke so tu osnovali posebno oblačilnico, ki je namenjena losistovskim družinam, dalje onim, ki jih hočejo pridobiti in končno vsem družinam, ki bi prišle v stisko. Vsaka delavka, ki je članica, žrtvuje nekaj prostega časa, da brezplačno dela v oblačilnici. —

DNEVNO ZAVETIŠČE

Zraven šole so osnovali poseben dom, kjer dobe otroci onih družin, ki so daleč od farne cerkve in šole, kosilo in domače razvedrilo, ker nimajo časa, da bi od dopoldanskega pouka šli domov in se pravočasno vrnili zopet v šolo. Najele so zato posebno hišo; moški odsek losistov

je brezplačno izvršil potrebna popravila in jo uredil. V Dijonu hodi 94% otrok, ki obiskujejo laično brezversko šolo, redno k sv. obhajilu; to so otroci iz mase. Ta masa torej ni tako daleč proč od Cerkve. Treba jo je samo osvojiti na ta način, kakor znajo žosisti in losisti.

POČITNIŠKA KOLONIJA

Imenovani losistovski odsek je tudi o počitnicah poskrbel za otroke revnih delavskih družin. Osnovali so kolonijo. Denarja seveda delavci nimajo veliko, a z dobro voljo se vse doseže; najeli so neko posestvo. Moški krožek je zopet prevzel ureditev in popravila v hiši. Šivilja, o počitnicah brezposelna, je prevzela nadzorstvo pri koloniji: nakaj drugih delavk ji je pomagalo. Prišlo je veliko otrok, dasi ni bilo nobene zunanje reklame; losistovske družine so same izvršile »reklamo« od osebe do osebe. Delo je prineslo blagoslov: otroci so od dne do dne napredovali v lepem vedenju in plemenitosti značaja; v malih dušah je vedno bolj vladal Kristus in veselje, ki je združeno z njegovim kraljestvom.

AKCIJA ZA TISK

Prav tako znajo losisti in žosisti izvesti akcijo za svoj tisk. Oči so odprte za vsako še tako majhno priliko, vsakdo sprejme brez ugovaranja in obotavljanja nalogo, ki mu jo je odločilo vodstvo. Zavedajo se, da je samo v discipliniranem složnem delu moč.

ODKOD USPEHI?

Složnost, discipliniranost, neizčrpna mladostna delavnost, smisel za male in velike žrtve, pogum in zaupanje v uspeh svojega dela za pridobivanje okolja Kristusu in za življenje po njegovih načelih, vse to oprto na gorečo in stalno molitev ter globoko versko življenje: to daje žosistem in losistom uspehe, ki jih moramo res občudovati. Razumeli so klic Kristusovega namestnika na zemlji in so mu odzvali brez pridržka.

Ali se mu ne bo odzvala tudi slovenska mladina? —

BRAZILSKI ŠKOFJE

PROTI KOMUNIZMU

Kakor poroča »Osservatore Romano« je episkopat Brazilije izdal pastirsko pismo, v katerem opozarja na komunistično nevarnost in kliče k odločnemu nastopu proti njej.

»STROGA DOLŽNOST ŠKOFOV«

Škofje pravijo, da je njihova stroga dolžnost »slovesno dvigniti glas v obrambo dragocene in nenadomestljive dediščine naše krščanske kulture,« ki jo ogroža brezbožni komunizem.

»GRE ZA OBSTOJ KRŠČANSTVA«

»Med težkimi in nevarnimi trenutki zgodovine je sedanjí posebno težek, ker je človeštvo vsakega kontinenta izpostavljeno organiziranemu napadu brezbožnega komunizma. Danes ne gre za to ali ono dogmo, ... ampak gre za obstoj ali zanikanje krščanstva. Danes se ne razpravlja o tej ali oni religiji; kar nameravajo, je, v blazni prevzetnosti črtati Boga iz človeškega življenja in zgraditi bodočnost na integralnem ateizmu, z vsemi strašnimi in razdiralnimi njegovimi posledicami. Komunizem temelji namreč — kot je znano — na absolutnem materializmu, bodisi v pogledu na naravo, bodisi v pogledu na zgodovino.«

Brez krščanstva - pot v nihilizem

V uvodu svoje najnovejše knjige »Katoliških načel« ugotavlja dr. Aleš Ušničnik, da se novodobni svet zopet odtuja krščanstvu. Obravnava novodobne zmotе: humanizem, racionalizem, iracionalizem, agnosticizem, modernizem.

Zastopniki racionalizma in iracionalizma nosijo različna imena: svobodomislci, framasoni, marksisti. Toda vsi složno zanikajo krščanstvo, odtod pa strašno vprašanje naše dobe: ali krščanstvo ali pa nihilizem. Oni misleci namreč, ki so krščansko resnico zavrgli, tudi naravnih resnic o Bogu ne spoznajo več in padejo končno v nihilizem.

To oddaljevanje od resnice se vrši po stopnjah. Najprej zanikajo dogme, nato začnejo tajiti naravne religiozne resnice in končno še npravne resnice. V njihovem življenju tako zavлада popoln nič. Negacija pa za življenje ne zadostuje, kot je izpovedal Bernard Shaw sam.

ZMOTE

Pastirsko pismo razlaga nadalje na razumljiv način komunistični nauk in posebno povdarja da je po komunističnem pojmovanju človek samo produkt materialnega razvoja, da družina ni božja ustanova za blaginjo družbe, da je država le siepo in neodgovorno sredstvo samovolje in da je religija žrtev sovražstva polnega načrta za zatiranje proletariata.

NAUK CERKVE

Komunističnemu nauku postavljajo škofje nasproti socialni nauk Cerkve, kot je izražen v stoletja stari tradiciji krščanstva in v naukih papežev. Ta nauk zahteva temeljito prenovitev vsega socialnega življenja, toda ne proti Bogu, ampak z Njim, začeti pa je treba s prenovitvijo posameznika.

*

Ob koncu obsoja pastirsko pismo, ki se večkrat sklicuje na okrožnico »Divini Redemptoris«, »zaroto molka« nekatoliškega tiska glede načrtov in del komunizma ter pozivlje duhovščino in vernike k molitvi za rešitev Brazilije pred komunističnim barbarstvom.

Katoličani imamo zato veliko prednost. Naša vera ni negacija, ampak je afirmacija. Negacija ni za drugo, ko da ruši, afirmacija pa je edina zmožna, da ustvarja in gradi.

ZOPET NACISTIČNA KNJIGA NA INDEKSU

Kongregacija sv. Oficija je obsodila in uvrstila v seznam prepovedanih knjig knjigo prof. Ernesta Bergmanna (Leipzig): »Die natürliche Geisteslehre. System einer deutschen Weltsinndeutung.«

Med razlogi za obsodbo navaja, da pisec zmetava krščanstvo in ima namen, narediti novo religio, kjer vero v osebnega Boga nadomešča ateizem ali neke vrste panteizem. Knjiga hoče postaviti filozofske osnove novi religiji, ki se sklada z »nordijstvom« in »novo Nemčijo«.

Knjigo istega pisca: »Die deutsche Nationalkirche« je Rim prepovedal že leta 1934.

ROOSEVELT O PAPESKIH OKROŽNICAH

Glavni urednik londonskega časopisa »Catholic Times« dr. Grimley je obiskal na svojem potovanju po Ameriki tudi predsednika Združenih držav Roosevelta. V razgovoru je Roosevelt izjavil, da mu papeške okrožnice pri reševanju socialnih problemov in pri njegovih reformah mnogo koristijo.

DUHOVNIKI V MADRIDU

Duhovnikov deluje v Madridu ba je še trideset. Kadar mašujejo, se vselej omejujejo le na glavni del svete maše: na spremenjenje in sv. obhajilo. Mašujejo brez cerkvene obleke, za kelih jim služi največkrat kar kakšna steklenica ali kozarec.

NASPROTNIKI DRŽIJO SKUPAJ

Centralni svet sovjetskega brezbožniškega gibanja je pred kratkim sklenil opozoriti člane vseh svobodomiselnih in ateističnih organizacij vsega sveta na to, da se v nekaterih deželah pojavljajo gibanja, ki se bore proti ateizmu z besedo, tiskom in sliko. Ta gibanja so razvila veliko propagando, da bi razbila delo ateizma. Ruski brezbožniki pozivajo svoje inozemske tovariše k obrambi in jim obljubljajo vsako pomoč s strani sovjetskih organizacij. Sovjetski brezbožniki so povedali, da bodo zahtevali od vlade, naj se na vse, kar se drugje po svetu ukrene proti svobodomiselnemu podvzamejo ustrezajoči koraki v Sovjetski Rusiji.

MISIJSKE DRUŽBE

Za ves svet so obvezne tri misijske družbe, ki imajo svoj sedež v Rimu:

Družba za širjenje vere, katere člani so vsi verniki brez razlike starosti in stanov. »Ta družba je izmed vseh drugih družb gotovo prva (»Rerum ecclesiae«).

Družba sv. Petra, ki zbira sredstva za vzgojo domačih duhovnikov.

Družba sv. Detinstva, ki naj vzgaja otroke v misijonskem duhu, da bodo s svojimi prihranki omogočali vzgojo poganskih otrok.

KRŠČANSKI KINO

Anglikanski škof v Lichtfieldu na Angleškem je blagoslovil v Upper Norwodu prvo filmsko podjetje, ki bo izdelovalo samo verske krščanske filme. Lastnica podjetja je »Religious Film Society«. Vse anglikanske cerkve, ki imajo filmske aparate, (takih je okrog en tisoč) bodo stopile v stik s to družbo in naročale potrebne filme izključno pri njej.

ZGODOVINSKE »RESNICE«

Neka francoska komunistična brošura »Komunizem v službi dežele« nam pove marsikaj novega, tako n. pr. da je bil Vercingetorix komunist, ki je z vsemi močmi delal za razdiranje komunizma, ali pa da so Karel Marx, Lenin, Trocki in Stalin veliki Francozi.

AVRORA

Katoliška Cerkev se vedno bolj zaveda, kakšnega pomena so za njevo misijonsko delo šole. Zato zlasti v zadnjih letih misijonarji neprestano ustanavljajo vsakovrstne učne zavode. Univerze seveda, ki zahtevajo ogromno denarnih sredstev, so zelo redko posejane. Vsa Kitajska ima dve katoliški univerzi: v Pekingu in Šanghaju, Japonska ima samo eno v Tokiu. Da bo treba katoličanom postaviti univerze v vseh važnejših mestih, če bodo hoteli zajeti inteligenco in z njo na širše plasti, je nujna zahteva modernega časa. Že samo bežen pogled v delo ene univerze, Avrore v Šanghaju, nam pokaže, kaj pomeni katoliška univerza sploh in še posebej v misijonski deželi.

UNIVERZITETNE ZGRADBE

Šanghajska katoliška univerza ima svoj začetek že v letu 1903 v znamenitem jezuitskem zavodu Zikavei. Kmalu je število dijakov narastlo in jezuiti so jo začeli graditi v drugem delu mesta, v okraju Lukavei. Zrastlo je poslopje ob poslopju in danes jih je tam 26, lepa skupina modernih stavb. V teh poslopih so nameščene vse fakultete, laboratoriji, knjižnice, čitalnice, predavalnice, učilnice; po eg tega je internat za dijake, ki stalno prebivajo na univerzi, s sobami za vsakega posameznika, igralnico in odsko dvorano; med poslopij so dvorišča in igrišča in celoto zaključuje cerkev.

ORGANIZACIJA UNIVERZE

Studij je deljen v dva tečaja: pripravljalnega in višjega.

Pripravljalni tečaj je nekak prehod s srednje šole na univerzo. Poučuje se predvsem francoščina, ker so predavanja na univerzi v francoščini, poleg tega pa še angleščina, zgodovina in klasična kultura. Ta študij traja tri leta.

Višji tečaj, po naše prava univerza, ima tri fakultete: juridično z dvema sekcijama, medicinsko prav tako z dvema sekcijama in znanstveno s štirimi sekcijami: matematika in fiziko, kemijo, elektrotehniko in arhitekturo.

Letos so ustanovili poseben oddelek za dekleta pod vodstvom redovnic Presv. Srca. To je edinstven dogodek na Kitajskem, da so prišla dekleta na univerzo in da imajo svoj oddelek, pa ima ta dežela že precej univerz.

V šolskem letu 1936-37 je imela Avrora 672 slušateljev in okrog 70 profesorjev (20 redovnikov in 50 laikov).

NAMEN UNIVERZE

Namen univerze ni neposredno misijonski, kar priča, da velik del slušateljev po dovršenih študijah še

vedno ostane poganski. Pač pa je njen namen, da nudi slušateljem naravno in pravno vzgojo in da jim približa katoliško Cerkev v tem smislu, da je v svojem javnem delovanju ne napadajo in ne ovirajo, ampak spoštujejo in branijo.

USPEHI

Ta namen dosega univerza popolnoma. Ko je n. pr. prišel rektor univerze P. Germain S. J. v Hankov, mu je mestni župan takole izrekel priznanje: »Poznam duha Avrore. Moj domači zdravnik je bivši slušatelj Avrore. Želel bi, da bi bili vsi meščani prežeti z njenim duhom, z duhom mladosti, optimizma in požrtvovalnosti.«

Podobno se je izrazil apostolski delegat mgr. Zanin: »Povsod sem jih srečal na svojih apostolskih vizitacijah in navadno so oni sami prišli k meni. Kjerkoli so zvedeli za moj приход, so se prišli predstaviti, srečni in ponosni, da so bivši dijaki Avrore. Niso kazali samo veliko ljubezni, ampak so stavili na razpolago tudi svoje usluge, za katere so toliko misijonarjev neprestano zahvaljuje.«

*

Da bi božja Previdnost obvarovala to lepo ustanovo pred uničenjem, ki je prišlo nad Šanghaj, da bi se moglo njeno delo najuspešnejše razvijati, da bi bila ta katoliška univerza res to, kar označuje njeno ime: avrora — jutranja zarja, ki naznanja приход Kristusa v vrste kitajske inteligence! — — —

KAKO MOBILIZIRAJO

Komunisti imajo visoke šole, kjer se vzgajajo brezbožniki za osvajalce misijonskih dežel. V Moskvi je univerza za orientalske delavce v Leningradu zavod za orientalske jezike, v Vladivostoku fakulteta za Daljni vzhod — vse v službi komunistične propagande.

Praktično delo vrši kopa organizacij. »Rdeča delavska internacionala organizira proletariat. V pomoč ji je glasilo »Orient in kolonije«, ki daje navodila za delo.

V krajih, kjer je treba tla šele pripraviti, delujeta »Mednarodna rdeča pomoč« in »Mednarodna delavska pomoč«, ki naj nudita pomoč žrtvam revolucionarnega boja. V resnici nista drugega kot svetovni zvezi za varstvo onih zločinskih tolpe, ki so si nadele nalogo, da preobrnejo ves obstoječi red.

Zelo važna je »Rdeča kmetijska internacionala«, ki ima svoj gospodarski zavod; ta z obilnim tiskom ščuva kmetstvo ljudstvo, naj se polasti kolonialnih posestev in ga navdušuje za sovjetski način gospodarstva.

Poleg tega delujeta še »Mednarodno žensko tajništvo« in »Komunistična mladinska internacionala«.

Za misijonske dežele posebno važna je »Liga proti imperializmu in kolonialnemu pritisku, ki družiti vsa boljševiška, filoboljševiška in nacionalno-revolucionarna društva v politični službi Moskve. Ustanovljena je bila 1929 v Brüsslu, a se je tako naglo razširila, da je že leta 1929 prevzela Moskva njeno vodstvo. Člani te lige so državniki, stankarski politiki, pisatelji in takoimenovani izobraženi krogi, ki podpirajo vsako uporno in osvobodno gibanje v misijonskih deželah.

Prav tako svetovno je »Mednarodno svobodomiselnostno gibanje«, ki ima dve veji: meščansko-socialistično in proletarsko. Ta pripravlja pot brezbožniški propagandi, ki ima največjo moč v »Zvezi borbenih brezbožnikov«.

Te številne organizacije, svetovne ali krajevne, pripravljajo ali širijo brezbožniško propagando po vsem svetu. Danes že ni celine in tudi ne večjega otočja, kamor ne bi segla komunistična akcija.

Naj vihar še tako besni, nikomur se ni treba bati: Marijo Bog poslušaj. Če se ji zaupamo, ni dvoma, da se nam vedno pokaže mogočno kraljico, ki je s svojo deviško nogo kači zdrobila glavo. (Pij X.)

panika kapitalizmov?

Emilio Serrano, kongreganist in gojenec jezuitskega zavoda v Estremaduri, komaj 18 let star, piše svojim staršem:

»To je moje zadnje pismo pred ognjenim krstom, ki ga bom najbrž doživel že jutri v Somosieri. Ne bodite žalostni! Kakor Bog hoče, tako bo. Čeprav v boju padem, ne morem lepše umreti, saj sem vendar vsak dan pri sv. obhajilu. Jutri bom opravil tudi še dolgo spoved. Lepše smrti si kot katoličan ne morem želeti, pa tudi ne kot Španec; najvišji ideal za vsakega Španca namreč je, umreti za svojo domovino. To je nova sveta vojska. Kajti čeprav se vojskujemo tudi za domovino, se vendarle borimo v prvi vrsti za Boga, ki ga naši nasprotniki sovražijo. Še vedno nosim na prsih križček in svetinjico presv. Srca Jezusovega. Navdušenje čet je čudovito. Rdeči izgubljajo pogum. To je samo po sebi razumljivo, saj oni ne morejo v onostranosti ničesar pričakovati. Pri nas je vse drugače. Pa tudi prav mnogo rdečih, ki so jih nacionalisti obsodili na smrt, je zaprosilo za zakramente za umirajoče in so nas še vzpodbujali, naj vojsko dokončamo. Blagoslovite me ljubi starši, in veselite se, da se Vaš sin sme vojskovati za Boga, kajti to ni dano vsem.

Pisec teh vrstic je drugi dan padel v boju.

*

»Večkrat se zgodi,« pravi neko pismo, »da vojaki, ki morajo biti operirani, odklonijo kloroform in sploh vsako mamilo. Pravijo, da hočejo hoditi bliže za Jezusom.«

Španci in katoliška univerza

Španski nacionalni listi čisto prinašajo razprave, kako je moglo priti do nesrečne državljanske vojne. Skozi vse raziskave se vleče spoznanje, da je pglavilni vzrok pomanjkanje katoliške inteligence. Vzrok za to pa je bil spet brezbožni duh, ki je vladal med učitelji in študenti španskih visokih šol. Čeprav so nekateri izmed katoliških voditeljev mislili na ustanovitev katoliške univerze v Santandru ali Madridu, se načrti niso nikdar izvedli, ker

»Kadar krogle žvižgajo,« piše neki vojak, »spoznam, kako srečen sem, da sem katoličan. Kakšno zaupanje čutim, če pomislim na svojo Mater Devico Marijo, ki vse premore in me varuje z neba! V tej moči vere naskakujemo sovražno postojanko in se ne menimo za brezkončno streljanje rdečih.

Vi bi se čudili, če bi videli naše ljudi, kako vsak dan pojo 'Salve Regina'. Občudovanja je vredno, koliko katoliškega duha je v tem gibanju.

S ponosom grem naprej — s tisto velikodušno neustrašenostjo, ki mi jo daje katoliška vera. In delam hrabra dejanja, saj tega ni pripisovati moji moči, ampak moči mojega ideala.«

RDEČIM ŠPANCEM TISKAJO GROSURE V RUSIJI

Španski brezbožniki so zaprosili sovjetsko založbo »Antigis«, da bi jim tiskala brezbožniške brošure v španščini. Pravijo, da nimajo ne papirja ne delovnih moči. Rusi so prošnji ustregli. V načrtu imajo najprej tele knjižice: Dolores Ibaruri: (»Pasionaria«, znana krvoločna komunistična hijena) »Boj Španije proti Cerkvi; generalni tajnik komunistične stranke Španije Diaz: »Cerkve, gnezdo protirevolucije v Španiji«; Nelken: »Zgodovina španske državljanske vojske«; minister Fernandez: »Zgodovina brezboštva v Španiji«. Naklade bodo ogromne.

Kot je videti, zanimajo španske komuniste najprej in predvsem socialna vprašanja in pomoč bednemu delavskemu proletariatu. Tudi nočejo nič hudega Cerkvi, še manj pa katoliški veri. Tako bi vsaj utegnli misliti, kdor je verjel nekaterim našim listom...

je pri odločilnih krogih manjkalo potrebnega navdušenja.

Belgijski tednik »Revue catholique des idées et des faits«, ki obravnava isto vprašanje, pravi: »Ako bi bila Španija imela univerzo, kakršna je louvainska za Belgijo, bi bilo za katoliško inteligenco boljše preskrbljeno, kajti iz univerz se širi duh, ali dober ali slab, med narod.«

Ali se zavedamo, kam vodi slovenski narod naša univerza, kakršna danes je?

Romuni in zapadni obred

Velikovaradinski kanonik dr. Gegresku je nedavno povabil 40 najrazličnejših romunskih učenjakov, katoličanov in pravoslavnikov, na anketo, ki naj bi odgovorila na naslednja vprašanja:

1. Ali ne bi bilo koristno, da bi se danes, ko so vsi Romuni politično združeni, zedinili tudi katoliška uniatska in pravoslavna Cerkev?

2. Kakšni bi bili nasledki tega zedinjenja v kulturi, pravnosti in veri?

3. Katere bi bile važnejše ovire na poti k temu zedinjenju in kako bi se dale odpraviti?

Vsi povabljeni učenjaki so na anketo odgovorili. Velika večina je bila za to, da se Romuni vrnejo k latinskemu obredu in da se zedinijo z Rimom.

Na vprašanje o zaprekah pri delu za zedinjenje odgovarja eden izmed njih takole: »Ena največjih ovir je verska brezbriznost in nevednost, obenem pa sploh pomanjkanje zanimanja za ta vprašanja, ki so tako velikega pomena za romunski narod.«

✱

IRSKI PRIMAS O ŠPANIJI

Kardinal Mee Rory, armaghski nadškof in irski primas, je pred nedavnim naslovil pastirsko pismo na irski narod. V tem pismu omenja tudi španske dogodke in pravi: »Mi vemo, kaj se v Španiji godi, četudi britanski listi in, kar moram z žalostjo poudariti, tudi nekateri irski, namestoma o vojski drugače poročajo. Toda kljub temu vemo, da se vsi verni španski katoličani borijo proti zvezi komunistov, anarhistov, in ateistov vseh vrst. Ti so takoj ob začetku vojske pokazali svoj pravi namen s tem, da so začeli rušiti cerkve in moriti duhovnike ter redovnice. Hvala Bogu, da je Irska še vedno trdno zasidrana v katoličanstvu.«

KAJ ZANIMA AMERIKANCE?

515 ameriških časopisov je v skupni anketi ugotovilo presenetljivo dejstvo, da večina njihovih naročnikov najrajši prebira verske stvari. Zelo malo pa je takih, ki hlatajo samo za dnevnimi škandal. Ta anketa je pokazala, da so poleg dnevnih novic in potopisov najbolj zaželeni verski članki ter navodila za samovzgojo. Dr. Gerberich, načelnik ameriškega prosvetnega ministrstva, ki je to anketo započel, je prišel do zaključka, da so ameriški časopisni naročniki vendarle boljše, kakor mislijo razni lastniki listov, ki hočejo za vsako cenno priti do svojega dobička.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje-Domžale (Jože Godina).